

**MED BÜJRAŠI
V IŽAKOVCIH**

str. 2

**GDA CÜGEO
ODAVA...**

str. 5

Porabje

ČASOPIS ZVEZE SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 25. avgusta 1994 • Leto IV, št. 17

20. avgust

OB DNEVU SV. ŠTEFANA

Kot večina madžarskih nacionalnih praznikov, ima tudi ta dan razburljivo zgodovino. Po ljudskem izročilu so na ta dan pekli prvi kruh iz novega žita. Dolga stoletja je bil to praznik sv. Štefana, prvega madžarskega kralja in ustanovitelja madžarske države. Pred 911. leti, l. 1083., ga je razglasil za svetnika papež Gregor VII. Pred 45. leti so - prav zaradi "omilitve" kulta sv. Štefana - na ta dan potrdili ustavo socialistične države.

Tudi Monoštrčanom se je 20. avgust prijetno vtisnil v spomin, kajti naselju so vrnilo mestni naziv prav na ta dan l. 1983., ko je praznovalo 800. obletnico ustanovitve.

Monošter je letos praznoval skupaj s prijateljskimi mesti iz Slovenije, Avstrije in Francije. Prišli so predstavniki Murske Sobotice, Ženavcev (Jennersdorfa) in Delle-ja, prav tako kulturnoumetniške skupine omenjenih območij, ki so nastopile na popoldanskem obmejnem kulturnem srečanju.

Béla Mészáros, poslanec območja v državnem parlamentu, je v svojem nagovoru primerjal obdobje sv. Štefana z današnjimi časi. Prvi kralj je s pokristjanjevanjem poganskih Madžarov zagotovil državi, da se je vključila v tokove takratne Evrope. Podoben je tudi izziv današnjih časov. Na popoldanskem obmejnem kulturnem srečanju so sodelovale domače madžarske, slovenske in nemške skupine. Soboško

Ob 20. avgustu smo praznovali tako v Monoštru kot na Gornjem Seniku

občino sta predstavljala pevski zbor Stefan Kovač in Marko banda, iz Avstrije pa je prišel ženavski pihalni orkester. Zanimivost francoskega mesta je, da leži prav tako na tromeji - Francija, Švica in Nemčija) kot Monošter. (Torej je bilo to res srečanje obmejnih mest.)

Živahno je bilo v soboto tudi na Gornjem Seniku, kjer so v počastitev praznika priredili t.i. vaški dan. K temu velikemu prazniku spada tudi sveta maša, ki so jo tokrat priredili na prostem.

Dopoldanski program so popestrili s prijateljskimi nogometnimi tekmami med ekipami Martinja, Gornjega in Dolnjega Senika ter Monoštra.

Popoldanski program se je začel ob 14.30. Nekateri so kar počakali na igrišču, da bi videli kaj organizatorji še nudijo. Ob robu igrišča so kuhali fižolov golaš za več kot 400 oseb. Popoldne so bile na vrsti "igre brez meja", ki so bile menda najbolj zanimiv del programa. Začeli so jih otroci OŠ Gornji Senik, nato je bilo pravo tekmovanje. Zanimanje je bilo ogromno, ekipe so se predstavile, nato pa se je začelo skakanje v vrečah, žaganje, hoja s hoduljami... Tekmovalci so poleg tega morali "voziti" vodo s "taligami", tako da jih je eden vozil, drugi je v njih sedel in držal kozarec z vodo.

(se nadaljuje na 3. str.)

OSVO(BO)JENI ALI ZASVOJENI

Michael Jackson se je dolgo skrival pred javnostjo. Kot strela z jasnega je prišla iz daljne Amerike vest, da se je fant, ki se je do zdaj bojda izogibal žensk kakor hudič blagoslovljene vode, kar meni nič tebi nič poročil. Če bi nekoliko pretiravali, bi lahko rekli, da je prišel na poročno potovanje na Madžarsko. Vendar to so le čenče, prišel je v Budimpešto z namenom, da bi osvobodil Vzhodno Evropo.

Budimpeštanci so ga kar kleli - kot verjetno vsakega "osvoboditelja" v svoji zgodovini. Kot kaže, imajo težave s temi osvoboditelskimi hudiči. Ker je madžarsko glavno mesto itak prekopano počez in podolž, osvoboditelj pa si je tokrat dal zapreti še nekaj cest, mostov in trgov, je prislovična gneča postala še bolj prislovična.

No, tudi Mike je imel določene težave pri snemanju svojega najnovejšega videospota. Kljub velikanški brezposelnosti na Madžarskem je baje našel le nekaj statistik. Pravih madžarskih vojakov ni mogel pridobiti k stvari - kako pa bi izgledala osvoboditev Vzhodne Evrope brez vojakov -, zato jih je uvozil iz Anglije. Kakih dva tisoč odsluženih soldatov. Drugi pravijo, da je vse skupaj laž, da so vseeno najeli šeststo madžarskih vojakov.

Tudi Mikeova dobrodelnost je ocenjena pozitivno in negativno. Obiskal je namreč dve otroški bolnici in razdelil ne vem koliko igračk v večmilijonski vrednosti. Ta bolj kritični so rekli - med njimi tudi vodilni zdravniki -, da jih je Jacksonov obisk le motil pri njihovem delu in da bi namesto igračk veliko bolj rabili bolniške pripomočke. Kritiki kritikov pa so

bili mnenja, da se podarjenemu konju ne gleda zob. Sicer pa je madžarska vlada nakazala manj pomoči za Ruando kot je znašalo darilo megastara madžarski Rdeči križ pa se je vseeno lepo zahvalil vladi. Pa da so tudi otroci bili zelo veseli darila. Spet drugi: tá beli črnc bi naj raje pustil pri miru madžarske bolne otroke, ker je pač bilo slišati kar čudne stvari glede njegovega bolnega odnosa do ameriških otrok. Zakaj neki je odbrenkal tiste milijone dolarjev družini tožiteljev, če je nedolžen itd., itd.

Skratka, vse te in podobne debate o Michaelu kot kjer koli drugje po svetu. Mene osebno zanima bolj tista zadeva o osvoboditvi. Prvič, zdi se mi, kot če bi fant nekoliko let zamudil, saj nekaj let ni več komunizma na Madžarskem. Dobro, dal sem se prepričati od drugih, če kakorkoli slepomisimo okoli madžarskih socialistov, ki so zdaj na vladi, to da so večinoma vseeno bivši komunisti. Pa naj bo.

Zame je pravi problem v tem, da sem osebno sam veliko pričakoval od te osvoboditve. Zdaj smo torej nekaj tednov že osvobojeni, konkretnih rezultatov pa ni nikjer. Še več, prav obratno. Začnejo nas spet filati s čisto socialističnimi fintami, češ, dragi državljan, vi ste pa do zdaj živeli na račun državnih kreditov, veliko več ste porabili, kot se ustvarili. Tako pa ne bo šlo naprej, tovariši! Zato vam evo 8-odstotna devalvacija forinta, povišanje davkov, tudi pri tistih izdelkih, ki so do zdaj bili oproščeni prometnega davka, bomo od zdaj naprej plačevali davek, kjer je bil davek 10 odstotkov, bo zdaj 30, povprečna družina na Madžarskem samo za prazen kruh (!)

porabi 10 odstotkov svojega dohodka itd., itd. Podažilo se je meso, bencin, zdravila in praktično vse. Kar se še ni, pa se bo v kratkem.

Kako je zdaj, dragi Michael, s to tvojo osvoboditvijo? Česa si nas pravzaprav osvobodil?! In koga si osvojil?!

Osvobodil si nas le naših iluzij. Tako v zvezi s tabo, kot glede naših želja svobodnega (tudi v gospodarskem smislu), človeka vrednega življenja. (Vsaj nekaj takega so nam obljubljali "komunisti" pred volitvami.) Upam, da si vsaj osvojil srca tistih nekaj desetih najstnic, ki so te cele dneve čakale pred hotelom, ti pa si na skrivaj zbežal v stavbo pri nekem zadnjem, zaprašenem vhodu in so jim tvoji stražarji metali tvoje slike iz osmega ali devetega nadstropja. Verjetno si tudi ti v glavnem zasvojen s svojimi stvarmi in problemi (zato pa si kósil v Budimpešti v nekem kombiju, kot sezonski delavci na Madžarskem) in te figo zanima Vzhodna Evropa. Biznis je biznis. Pa res, Michael, ali si bil ti sploh vojak?...

Vzhodnoevropsko madžarska vlada pa je zasvojena z mislijo, češ kako velik je gospodarski kakec, ki jim ga je pustila prejšnja demokratična vlada in še prejšnje nedomokratične vlade. Vlada, katere predstavniki so se v predvolilnem boju tako radi sklicevali na to, da je rešitev, da jo prav gotovo bodo našli, ker da bo za njihovo vlado značilna strokovnost.

Pa res, dragi ministri, ali ste se sploh kdaj izučili kake stroke? Ali vam veliki vojskovodja Michael ni nič rekel, da se pazite?...

Francek Mukič

MED BÜJRAŠI V IŽAKOVCIH

"Dolga stoletja, od vekomaj že, živijo naši rodovi ob njej. Poznajo jo: njene mogočne vodine, prodnate peščine in vrtinčaste tolmune, njeno lenobno svetlikanje v koprenasti mesečini in njeno divjanje ob grozečih povodnjih, njena trstičja z racami in čapljami in njene rokave, bogate rib... To je Mura, reka našega življenja, shramba naše hrane, energije, naše okno v svet, a tudi krojilja naših življenjskih usod, saj se mnoge spočenjajo in končujejo prav ob njej. To je reka, ob kateri smo se veselili in žalostili vso svojo preteklost. Reka, ki nam je dajala in jemala. Reka, ki nas je obvladovala, a smo tudi mi znali krotiti njene muhave sprehode po naši, z žulji in znojem obdelani obmurski zemlji. Ta boj z njo za zemljo, to trganje za prostor, kjer raste kruh, to büranje - to je postalo naš vsakdanjik.

Foto: N. Juhnov

Trdo delo je bilo to in velikokrat smo ga opravljali zaman, v tej tekmi je pač zmagovala ona, Mura. A trdovratne žilavosti smo se naučili prav od nje, zato smo preživeli ob njej. Še več: v modernih časih smo uspeli stisniti njeno samovoljo v skoraj nenevarne okvire, jo umiriti s prekopi in nasipi."

Odlomek smo našli v spominskem biltenu Bűjraš 1 in je z nagovora predsednika KS Ižakovci Mikija Poredoša. Podobno so zvenele njegove pozdravne besede ob tretjem prazniku bűjrašov. Na "otoku ljubezni" se je 14. avgusta zbralo, kljub jutranjemu slabemu vremenu, veliko ljudi.

Po slavnostni maši, ki jo je daroval škof Vekoslav Grmič, je priplul po narasli Muri tudi predsednik Slovenije Milan Kučan s soprogo. Prikazu bűjraških in drugih starodavnih opravil (pranje perila na Muri s "prauko", pridobivanje niti iz lanu itd.) je sledil kulturno zabavni program, v katerem so nastopili ansambel Lacija Korpiča in ženski kvartet ter ansambla Šarm in Prijatelji. Porabske pevke se bodo prav gotovo dolgo spominjale na ta dan, kajti zapele so tudi predsedniku države.

-MS-

SVARILO PRED NEPOSLSUŠNOSTJO

"Da de goszpodin Bog to lagoje dijánje lüdi, njihovo Bogá pozáblivoszt i nyino nevörnöszt vido, teda Bog duzse nede mogo glédati ino posle ednoga Angela szvojege trona z ednof trobüntof, stere de z bojzlivim glá-szom, kak z oroslánsz-kim troubo."

O zopetnem prihodu Sina človekovega in poslednji sodbi piše tudi Matej v svojem evangeliju: "In ob mogočnem glasu trombo poslal svoje angele in zbrali bodo njegove izvoljene od štirih vetrov, od kraja do kraja neba" (Mt 24, 31)

"Potom velika küga nastáne, tak, da tréjti tou lüdi merjë i na nikoj pride. Téda eske té krváve boine gori henyajo i eden nebeszki mér sze po zemli Razprezsztré. Tiszti lüdjé, steri zsvi osztánejo, do zsalosztno kastigo szvoi pogléd metali i pokoro csinili. Ino do pitali, ka bi oni vörvali i csinili, ka nányé takzá kastiga Bozsá ne pride, prle kak pitani dén bude."

Zgornji odlomek spominja na besede iz Matejevega evangelija, ko učenci sprašujejo Jezusa: "Povej nam... kakšno bo znanje tvojega prihoda in konca sveta?" (Mt 24,3) Jezus pa jim odgovori: "Slišali boste o vojskah in vojnih novicah... Narod se bo ... vzdignil zoper narod in kraljestvo zoper kraljestvo; in lakota, kuga in potresi bodo po mnogih krajih... in takrat se bodo mnogi pohujšali in bodo drug drugega izdajali in drug drugega sovražili." (Mt 24,6-10)

"Oni sze pa zmesajo ino sze od Boga odvernéjo. Té szlégnya Dugoványa do hüjsa, kak té

prve i na szveti tak szramotno, kak vu Sodomi i Gomorhi do gresili."

Grehe v mestu Sodoma opisuje Ezekijel v Stari zavezi: "Glej, to je bila krivda tvoje sestre Sodome: ona in njene hčere so bile napuhnjene zaradi obilnosti kruha in brezskrbnega pokoja, a bednim in ubogim niso podajale roke. Postale so prevzetne in so počenjale gnusobe pred menoj; tedaj sem jih odstranil..." (Ezek 16,48-50) Njihova kazen je zapisana v Mojzesovi prvi in peti knjigi: "... Gospod (je) dežil nad Sodomo in Gomoro žveplo in ogenj od Gospoda, z nebes. In razdejal je ta mesta in vso pokrajino, tudi vse prebivalce teh mest in rastlinstvo te zemlje." (Gen 19, 24-25). "...žveplo in sol in pogorišče (je) vsa zemlja; ne obseva se, ne poganja in nikaka trava na njej ne raste in je kakor razdejanje, s katerim je Gospod v svoji jezi in togoti udaril Sodomo in Gomoro..." (Dt 29, 22) Sodba nad Sodomo se tudi v svetem pismu pogosto navaja kot svarilen zgled, kazen za odpad od Boga.

Tak, da Baug té návörne i toga Antikrisztusa obláda i szvoje odebráne vö sz paradizsoma na szvet posle. Tiszti do lüszto pa na právo vöro fcsili, nai sze lüszto pa szvojem bogi nazai povrné."

Podobno je zapisano v Prvi knjigi kraljev: "Če bo... ljudstvo... premagano, ker se bodo pregrešili zoper tebe, pa se bodo k tebi spreobrnili in slavili tvoje ime..." (1 Kr 8, 33)

Teda pride nánye pitani dén. Eden dén, bojzlivni fszákoj sztvári sterom... Lüdjé vö z vodé, vö zemlé,

vö z ögyrija?? z naivéksega i z nai globsega morjá i eske tiszti, steri szo od ribe pozszreti gorsztánejo. I fszáki de szvoji lon i kastigo csako. Ka szzi je zaszlüzso, od Bogá do bi."

Sodni dan opisuje Janez v svojem evangeliju in v Razodetju: "... pride ura, v kateri bodo vsi, ki so v grobeh, slišali njegov glas: in kateri so delali dobro, bodo vstali k življenju, kateri pa so delali hudo, bodo vstali k obsodbi." (Jn 5, 28-29) "In dalo je morje mrtve, ki so bili v njem; in smrt in podzemlje sta dala mrtve, ki so bili v njima; in bili so sojeni vsak po svojih delih." (Raz 20,13)

"Teda pita Salamon: Jeli de pitani den tak sztrasen i bojzlivni lüsztvi bode?"

Sibila odgovori: Oh, sztrasen i bojzlivni bode tisztim, steri szo sz kriviczov i z grehami optezseni. Moje znotresnye vüpanje bi bilo, da bi jazsz tebi, o krau, i czelomi szveiti lászsliva bila, da bi sze tak zgodilo, kak meni moja szvetla pamet i düh mojega vidénye notri zletti. Jaj tiszto, steri po krivoj pouti tü hodijo. Oni do po szvojem csinenyi lonáni i nyihof lon sztrasen bode.

Ino me szpomina vöra mojega düha ino mi ne püszti sz teof, o krau, duzse gucsati, záto leko nocs.

Tak je szkoncsala Sibilla szvoje recsi vu drügom dnévi i odide od Salamona fcsaszzi vu szvoje prebiványe. Da je ona odisla, dá Salamon pa fsze od reicsi do reicsi gorszpiszati, ino szrániti."

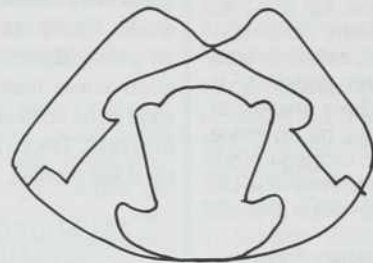
Marija Kozar

NAŠE PESMI (81)

LEJPA NAŠA DOMOVINA

Lejpa naša domovina, obrikraja ta plamina, tista hišica, ker je tikala, zmérom bila moja zibalka.

Kratki časi kam hitijo, kaj tak hitro preminijo, jaz sam fantič mlad, star sam dvajsti let, toti Madjar hoče me imet.

Zdaj pa slejdnjič pojdem lubi pod okno potkat, stani luba gor, jaz sam fantič tvoj, prelejpo hočem govorit s teboj.

Luba hitro gorstanola, i namilo zajokala, prelübi fantič moj, sam Bog gre s teboj, prežalostna de naja nočnica.

Zdaj pa zbogom oča, mati, zbogom bratje ino sestre, razprestem roke, vas obimam, sam Bog ve (j)al se bomo vidli več.

(Gorenji Sinik)
-mkm-

(nadaljevanje s 1. str.)

OB DNEVU SV. ŠTEFANA

Poleg tega so morali najti čokolado, skrito v moki, brez rok, samo z usti. Na koncu se je pokazalo, katera ekipa je najmočnejša, saj so vlekli vrv. Po

hoduljami. Zmagovalci dneva so bili naši gostje iz Martinja, čeprav so zmagali le s točko pred ekipo seniških folkloristov. Na tretjem mestu so bili no-

res zanimivem tekmovalju sta bili na prvem mestu dve skupini. Odločila je hoja s

gometaši, potem ekipa z Grbenška in Bekaške.

OD SLOVENIJE..

32. KMETIJSKO-ŽIVILSKI SEJEM V GORNJI RADGONI

V Gornji Radgoni se je v soboto začel 32. mednarodni kmetijsko-živilski sejem. Udeležuje se ga 1300 razstavljalcev iz 25 držav, vse do nedelje pa bo na ogled vse, kar je v zvezi s kmetijstvom, od strojev, priključkov, zaščitnih sredstev, semen, pridelkov, izdelkov živilsko predelovalne industrije, pa do živine, prašičev in drugega. Vodilo letošnje prireditve je Dobri sosede - dobri prijatelji.

MIROVNIKI ŠTIRIH DRŽAV

V Dolenjskih Toplicah je potekal mednarodni mirovni tabor Alpe-Jadran. Na njem je sodelovalo 88 udeležencev iz Avstrije, Madžarske, Italije in Slovenije. V sklopu mirovniškega programa so udeleženci organizirali predavanja, delo po skupinah in se posebej osredotočili na etnične in marginalne skupine, nasilje in neverbalno komunikacijo. Eno dopoldne so preživeli tudi v begunskem centru v Novem mestu, obiskali pa so tudi romsko naselje Žabjak.

1500 PROŠENJ ZA DRŽAVLJANSTVO

Na italijanskem konzulatu v Kopru je bilo v prvi polovici avgusta zelo živo. Pred njihovimi vrati se je namreč drenjalo veliko slovenskih državljanov, ki so prišli vložiti prošnje za pridobitev italijanskega državljanstva. Po neuradnih podatkih naj bi bilo število prosilcev približno 1500.

Nekatere slovenske stranke so protestirale, češ da gre za politično akcijo Italije, v želji da bi spremenili državljansko sestavo prebivalstva na Primorskem. Osebnih motivov, ki so vodili prosilce pri oddaji prošnje, pa so najverjetneje povezani z materialnimi in socialnimi ugodnostmi, ki jih obljublja Italija.

MOJI SPOMINI (2)

1921. leta je držina prišla nazaj v stari kraj. Očina mati so ešnje živeli, 57 lejt so bili stari. Malo verstvo so meli, tisto so goradržali. Oča pa mati sta ram malo vred vzela, gnišnje sta tavo ličila pa sta si s tablici šparhed notra djala. Ižo pa tjunjo sta z deskami popodivala. Tjupila sta si tri pluge grinta. Babica so samo edno kravo meli, oča so ešnje edno vciukipili, ka so meli prež. Tak so leko orali pa si kaj prpelali.

ZELAUEDEC JE OZDRAVO

Liki želaudec je očo itak vsigdar bolo. V Žanavce v Avstrijo so šli k ednomi padari. Tisti njim je pravo, ka se morajo dati vrezati, ka ovak nede pomaganja. Oni so tau nej steli. Mati so djaukali, "ka mo pa dja činila, če so s tebov kaj zgodil". Tau je bilau 22. leta, gda so mati noseči bili s svojim tretjim detetom. Gda sta od padara vkraj šla, so mati trno žedni bili, zatok sta notra šla v edno krčmau. Tam sta si dola sedla za eden sto. Za drugim stolom je sejdo eden moški, je pogledno očo pa te vcuj k njim staupo. "Človek, ka je pa z vami, ka ste vi tak žunti? Vi pa morate fejst betežni biti!" je pravo. Oča so ma pravli, ka je fejs želaudec boli, morali bi na rejzanja titi, dapa bodjijo se. Tisti človek njim je etak pravo: "Pojdite z menov, pelo mo vas k ednomu zeliščarja (természetgyógyász). Če vam tisti pomore, ozdravite." Tak je bilau. Zeliščar je pravo, če do notradržali, ka njim on povej, te do za 6 tjednauv zdravi kak djedro. "Vaš želaudec je puno slajma. Zatok ne more gorazdelati (prebaviti) tisto, ka vi zejte. Vašo tejljo ne dobi vita-

minov, zatok ste tak žunti." Dau njim je 6 fêle zelenjé, ka je vanej po gauštjaj, po njivaj vtjuppaubro. Šest tjednauv so mogli vsikši zranak na prazen želaudec liter čaja spiti. Gda je cajt dolaprteko, so ranč pri Svetoma križa (Heiligenkreuz) kosili. Gda so zajtrik djeli, so se moj oča zdrli: "Dragi moji padašnje, dja sam pa tak létji grato, ka bi tisti cerkveni tóren prejkskočo. Z menov se je nikša čuida zgodila, Baugi staufart vála." Od tiste vóre mau je več nigdar nej bolo želaudec. Lejpa lejta so zadobili, 83 lejt so živeli.

... za patrona so srpno Mardjo djali

Nej je dobro, če človek vsigdar samo tablete baré, dostafart je baukse, če se s takšim vrači, ka je gospaud Baug stvauro. Knige pišejo, ka gda so Židovje Jezusa obsodili pa gda je išo s križom na Golgoto, gde je njegva sveta krv polejvala travo pa zelenjé, tisto je vse vrastvo za listvo.

V VESI SO POSTAVILI CERKEV

Gda so oča ozdravili, so trno verni pa boga boječi človek gratali. V vesi ešnje nej bilau cerkvi. Oni so tó dosta včiniili pa delali, naj se edna cerkev zozida.

1922. leta so cerkev zidali. Iz Merke so tó dosta

V "STAROM KRAJI"

pomagali s pejnazi tisti, steri so iz vesi tam živeli. Steri so pa doma bili, tisti so z delom pomagali. Iz Avstrije je bijo prejdjen zidar, z vesi so tó bili zidardje pa tišlardje. Karbini človek pa Vrnji Djudjini so tišlarško delo napravili. Gda je prišo den svečanja (2. juliuša), so srpno Mardjo za patrona djali.

1922. leta se je narodila moja tretja sestra. Držina je pomalek živela pa se mantrala za vsakdanešnji kru. Odišle sta dve leti, moja mati so noseči gratali s štrtim detetom. Oča so sina želeli, ka bi njim na

tó batežna gratala. Babica so ešnje živali, pa so nej dali padara zvati. Prali so, "če se ji eden prdec zastavi, nej trbej včasim padara, ka tau pejnaze košta. Ka 'š z njimi, vej je pa tak telko maš, kak koka piščance!" Gda so pa šli po padara, te je že kesno bilau. V ednom tjedni je mrla, gospod Baug go je lübo pa go je k sebi vzelo. Zatok go je tak lejpo stvauro v žitki, ka je ešnje lepši angel postala v nebeskom kralestvi.

Babica, gda so dejte pokopali, so vlegli pa so takšni dišni betežnik gratali, ka so 6 mejsecov nej s postale šli. Vsigdar so pravli: "Če bi dja svoja lampa držala, tau dejte bi živelo. Tau sam dja kriva, ka je moglo s svejta titi." 1931. leta so mrli. Mati so prpovejdali, ka so trno strašno smrt meli. Tri dni so njim svejčo davali, pa se je nej moglo vtrgniti. Padar je pravo, ka je tejljo zdravo, dišja je betežna.

NAZAJ V MERKO

Gda so 30. leta pokopali dejte, te so starišnje "zgiubili" najstarejšo (h)čer tó. Nazaj je išla v Merko. Ona je tam rojena bila. Ka bi doma delala na srmastvi, tam si je dun lažej križ zaslužila. Samo 15 lejt je stara bila, gda je odišla. Telko žalosti je nagnauk vtjupprišlo, ka so mati mislili, da se njim srce razpauči, dapa v Baugi so se vsigdar vupali: "Svoj križ mora vsikši sam nositi," so nam dostakrat pravli.

1932. leta je druga (h)či tó tanazaj išla Merko. Samo štirdje so ostali v držini.

pomauc bijo. Pá se je deklčina rodila. Mati so mi prali, ka je tak lejpa bila kak mali angel. Sejra vlase je mejla pa takšne lejpe sive (modre) oči, kak neba.

ŽALOSTNA LEJTA

Žalost je prišla najprvin, gda so materni oča mrli v trej dnevaj. Plučje so se njim zvužgale. 1930. leta so mati noseči bili s petim detetom. Pa se je deklčina narodila. Tak je močna bila, ka so mati trno težko rojstvo meli. Morali so padara zvati.

Pá je velka žalost goraziskala. Prišo je beteg, differija. Lejpa sestra, stera se je 1922. leta narodila, je

GDA CÜGEO ODAVA, GDA POPEJVA

Večkrat smo že čuli, da so nas, porabsko lüstvo, valili, kak smo flajnsni pa dobri delavci. Menje guča je od tisti, šteri so na različni delovni mestaj prednji, steri kakšo firmo ali kolektivo vodijo.

Gdakoli v Varaša notstauipim v Ciglence, v ednoj pisarni najdem Margito Korpič, stera je vsigdar puno dela. Gnauk drukniva, gnauk nika registrira, gnauk se s küpci spravlja pa se pogaja, drgauč pa zapovejda moškom, steri tam delajo. Samo z edno okauv pogledna po dvaura pa že vidi, ka je nej vreda. Gor sakuču pa komendira, red drži.

Margita, kelko lejt je že tomi, ka tuj slüziš v Ciglencaj?

"31 lejt delam tuj. Gda sam maturirala, tisto leto sam prišla na tau delovno mesto, od tistogamau tuj slüžim."

Ka je pa tvojo delo, ka moreš opravlati?

"Kak znaš, tau so ciglence. Ge odavam cügeo pa vsefale stvari, ka tuj delajo. Ge morem organizirati foringo tü, morem naskrbi meti, naj vsakši samo tau odpela, ka je proso pa plačo."

Kak pa gnesden vam dé šejft? Dosta dela mate?

"Kak vsenakraji, prinas je tü slabo. Lüdje nejmajo pejnaze zidati, tam pa tuj, če se kaj gene. Eške je tau sreča, ka smo nej enjali. Istina, ka gnes eške ne vejmo gvüšno, sto de nas zranja vodo. Zdaj smo eške d.o.o. (kft). Tak je čüti, ka nej dugo."

Ge se tak spominjam, ka 7-8 lejt nazaj ste tü v velkoj stejski bili. Dapa te nej zatok, ka bi nej znali, ka de, liki zatok, ka ste nej zandoleli telko cügla delati, kelko so lüdje spoküpvivali. Kak ti je pa te šlau?

"Morem povedati, ka loško. Küpec si je takšo samo leko senjo, kak je gnes. Pride, narauči, plača, pa je cügeo tisti den že doma v

dvaura. Te smo gorpisali prošnje, nared so lüdje dobili cügeo. Kelkokrat so steli vöokrauziti listo, pa so s protekcijo steli meti cügeo. Ge sam nej piustila, samo nared. Gor so me zglsilili, dobila sam revizijo, de sam pa nika nej kriva bila. Večkrat mislim nazaj na tista lejta. Zdaj bi dobro bilau, če bi tak bilau. Lüdje bi meli delo, küpci pa pejnaze."

31 lejt, zvün dopusta, vsakši den sedeš na bicklin pa se prpelaš v svojo slüžbo. Zvün slüžbe pa, tak čüjem, ka eške dos-

takaj delaš. Od toga mi nika prpovejda!

"Dobro vejš, ka sam ge v Števanovca rodjena, držim se za pravo Slovenko. Moj mauž je pa iz Slovenske vesi, etak leko trdim, ka smo mi slovenska držina. Ge sploj rada popejvam. Kak mala deklčina sam se navčila doma slovenske naute. Te pesmi sam navčila svoji čeri tü. 1974. leta je mojo delovno mesto v centra, v Budimpešti edno kulturno revijo držalo. Na tau revijo sva miüve s čerkov tü šle, tam sva slovenske pesmi popejvale. Nigdar ne pozabim, kak visko so nas cenili vogrski strokovnjaki. Antal Imre, Vásárhelyi Zoltán itt., steri so v žiriji bili. Po tistim sve eške dvakrat bile na tauj reviji, 1980. pa 1984. leta. 1984. leta je že moj sin tü z nami bijo, on je na harmoniko špilo. Te je bijo 9 lejt star. Sploj smo uspešni (sikeresek) bili."

Kak ge znam, ti eške

gnesden tü aktivno spejvaš. Gde?

"6 lejt sam že članica mo-nostrskega pevskoga zborra. Istina, ta zbor navekša vogrski popejva. Zdaj baude edno leto, ka sam notraustaupila v varaši slovenski ženski zbor. Ge tam popejvam, sin pa z harmonikov sprvaja. Že sam bila z njimi na različni mestaj. Tau je trnok fajm, ka nas iz Slovenije odi včit profesorica Marija Rituper. Ona dosta pokaže mojni sinej tü, zatok ka ona na harmoniko tü igra."

Tvoj sin je odo v glas-

zozidala svojo ižo moja čij tü. Mam dva deteta, čerka pa sina. Čerka ma dva deteta, ednoga je pa k sebi vzela. Etak mam tri vnuke. Sin je letos maturiro, v gesen de v Sombotel išo na Visoko pedagoško šaulo. Mauž mi je tü v slüžbi.

Moja držina je včena k tomi, ka ge ne odim samo v fabriko delat. Tak čütim, ka me razmejo, da mi pri tejn še pomagajo, kak so mogoči."

Kak tan sedim v Margitinoj pisarni, gnauk samo notstauipi eden mladi delavec, šteroga Margita po slovensko pozdravlja. Malo se hejcata, delavec odide na svojo delo.

Dosta slovenski lüdi dela tuj?

"Delajo nistarni. Gestejo tak z Gorenjoga Senika kak iz Slovenske vesi ali, povejmo z Verice. Gda je eške fabrika dosta dela mejla, je dosti več naši delalo tuj. Dosta lüdi je odtec šlau v penzijo."

Zvün toga, ka si z delavcami leko zgočiš slovenski, tvoj materni gezik ti je na hasek?

"Dostakrat. Küpci, steri so naši pa ma poznajo, tü gočijo slovenski. Dostakrat je tau tü potrebno, morem pa nemški tü gučati. Sreča, ka sam se v gimnaziji nemški tü včila, etak si leko pomorem. Nigdar je nej na kvar, če človek več gezikov zna."

Kak pa doma? Kak si zgučavate?

"Müva z možaum si slovenski gučiva. Žau, deca ne guči slovenski, če rejsan vse razmejo. Gde mi živemo, tam tü več Slovencev žive, s tistimi si tü slovenski gučimo, če smo med sebov."

Kak sam tam sejdla, so not pa vö ojdli moški. Vsi so pitali Margito, kama tau pa kama tisto. Kakoli je Margita ženska, moško delo opravla. Moškom komandira, kak vidim, jo baugajo.

I. Barber

... DO MADŽARSKÉ

SPREJEM PRI PREDSEDNIKU SKUPŠČINE

Predsednik madžarske skupščine, Zoltán Gál je 19. avgusta, dan pred državnim praznikom, sprejel predsednike narodnostnih organizacij. Srečanja so se udeležili tudi János Wolfart, predsednik Urada za manjšine, državni sekretar Csaba Tabajdi in Gábor Gellért Kis, predsednik komisije za narodne in etnične manjšine pri madžarskem parlamentu.

KAJ BO Z REGIONALNIMI STUDIJI

Na Madžarskem so v sedemdesetih letih ustanovili regionalne studije. Trenutna mreža petih studijev (Budimpešta, Peč, Szeged, Debrecen, Sombotel) se je izoblikovala l. 1992. Lahko se zgodi, da boste dva najmlajša studia (Sombotel in Debrecen) ukinjena. Stvar je zanimiva tudi zaradi tega, ker se v sombotelskem pripravljajo tudi Slovenski utrinki, edina slovenska oddaja na madžarski televiziji.

LIKOVNA KOLONIJA MLADIH

Letošnja Koroška likovna kolonija mladih bo od 21. avgusta v Vuzenici. Potem, ko je kolonija tri leta "potovala" po zamejstvu (Italija, Avstrija, Madžarska) so jo priredili spet na domačem terenu, kjer se je rodila tudi zamisel.

TO JE AMERIKA

Že na poti v Kalifornijo sva vedela, da naju tam čaka obilica zabave. Disneyland, Hollywood, Sea World... Ja, Los Angeles je prava smer. Mesto je s skoraj tremi milijoni prebivalcev (z okolico, kamor sodita tudi Beverly Hills in Santa Monica, šteje več kot 10 milijonov prebivalcev)

Takole so Walt Disney sredi najlepšega sveta na zemeljski obli - Disneylanda že od leta 1955 ne "pogovarja" samo s svojim glavnim junakom miškom Mikijem, temveč z vsemi, ki obiščejo pravljичni grad in druge domišljjske znamenitosti.

Tretje največje v Združenih državah Amerike. Pacifiški ocean s precej hladnejšo vodo kot Atlantski, peščenimi plažami in vsem mogočim cvetočim rastlinjem imajo bolj kot kopalci radi "surfariji", katerih spretnost lahko vidite tudi pri nas, na malih zaslonih, seveda.

Svet, v katerem si tudi danes za 31 dolarjev, kolikor plačate za vstopnico, lahko ves dan s križa odpihnete vsa svoja leta. V svetu fantazije in igrac, po katerem vas tako kot po svetu fantastike in drugih vozijo z vlakcem, gondolami, podmornicami, ladjicami, med

obrazov vseh, ki se dvakrat na dan - popoldne in zvečer zberejo na Glavni ulici, po kateri se premika pisana povorka pravljичnih bitij, ki so še posebno lepa v siju večernega ognjemeta, seveda pa je glavni junak mišek Miki tudi osrednji lik vseh prireditvev. Vse v Disneylandu teče kot po maslu. Brez nervoze in jeze se na tisoče ljudi vsak dan zabava do onemoglosti. Za njihovo brezhibno počutje skrbi 11 tisoč zaposlenih, ki opravljajo okoli 500 različnih opravil, in to vedno samo z nasmehom in dobro voljo - kot da bi bili tudi sami Disneyjevi junaki. Sicer je Disneyland pravo mesto s svojim hotelom ter mnogimi restavracijami, trgovinami in tako dalje. O, zakaj ne morem živeti v njem?

HOLLYWOODSKE ZVEZDE

Leta 1900 ga je ustanovil neki farmer, 11 let pozneje pa je v Hollywoodu nastal prvi kalifornijski filmski studio. Če mislite, da se po Hollywoodu oziroma na območju filmskih studijev sprehajajo filmske zvezde, se presneto motite. O njih pričajo samo zgodbe, ki jih pripovedujejo vodiči, vidite lahko razne zabavne predstave, pa filmsko mesto, podzemlje... skratka vse, kar je potrebno za snemanje takšnih in drugačnih filmov. S posebnim vlakom vas zapeljejo skozi filmski svet in počutite se, kot da bi sami igrali v filmu. Američani pač znajo! Prvi filmski studio so sicer postavili na čisto drugem koncu Amerike, na Floridi, vendar so filmske zvezde zaradi cenejše zemlje na zahodu prihajale v Kalifornijo in tam postavljale filmske studije. Zdaj je ravno obratno, zaradi astronomskih cen se tudi filmske družbe selijo na obrobje. Za majhno hišo v Sunset Bulevarju, ki je s 40. kilometri najdaljši v Los Angelesu, je treba odšteti pol milijona dolarjev. Milijonarjev sicer v Los Angelesu ne manjka, vendar ti živijo v s cipresami obdanem svetu na Beverly Hillsu. Pred razkošnimi hišami, bolj rečeno dvorci, stojijo ogromne limuzine, ki jih vozijo šoferji z belimi rokavicami na rokah in

nasmehom na obrazu. Boste rekli, da sem gledala film? Ne, po Beverly Hillsu sem se vozila in si sama mislila, da gledam film.

Hollywood je eno od 17. območij Los Angelesa, ki ima edino tudi svojega župana, ostala imajo skupnega, in sploh je Hollywood svet v svetu.

IMATE RADI MORSKI SVET?

V bližini mesta San Diego, ki leži tako rekoč na meji z

V "morskem svetu" nastopajo živali in tako z odra mahajo nekaj sto kilogramov težki mroži, kakor so jih pač naučili človeški dvonožci.

Mehiko, je tako imenovani Sea World, v katerem lahko vidite 5 tisoč 500 sladkovodnih in morskih živali, ki vam pričarajo predstavo, kot je še niste videli. Spet novi svet? Ja, živali, njihova spretnost in lepota in seveda spretnost tistih, ki živali učijo. Če se povzpnete na skoraj 100 metrov visok stolp (z dvigalom, seveda), vidite San Diego z okolico, v katerem živi skoraj

dva milijona ljudi (malce več kot v vsej Sloveniji), kot na dlani. Ko živali plešejo in se vam zdi (zaradi izvrstnih zvočnih naprav in efektov), da tudi pojejo, pozabite, da pred vami ne stojijo filmski igralci, ampak živali, ki so za vsak svoj dosežek tudi nagrajene s hrano. Ljubezen gre pač skozi želodec, zato lahko del fine in druge ribe, hobotnice, želve... hranite tudi sami, vendar morate hrano kupiti na stojnicah, kjer so jo posebej pripravili in spakirali v lično embalažo. Ob vseh teh pred-

stavah pa se boste, zlasti mlajši, tudi veliko naučili. Vsako namreč spremlja razlaga, tekst, ki ga lahko slišite iz zvočnikov na vseh prizoriščih in monitorjih, na katerih lahko od blizu vidite vse, o čemer govori voditelj oziroma vaditelj. Zabavno in poučno torej.

Lidija Kosi
(se nadaljuje)

Ne, to ni eksplozija v kavbojski vasi, temveč na prizorišču sredi Hollywooda, kjer vam kavboji radi pokažejo, kako se snemajo prizori iz "westernov".

MED DISNEYEVIMI JUNAKI

Od leta 1955 stoji nedaleč od Los Angelesa v mestu Anaheim svet legendarnega Walta Disneya oziroma svet njegovih junakov z miškom Mikijem na čelu.

Alični čudežni deželi vozili in vrteli v kavni skodelici, gledali svet pod sabo med letenjem s slonom ali upehani in malce mokri stopili s hloda, na katerem ste pluli skozi gorsko podzemlje. Pesem, veselje, razigranost in brezskrbnost vejeta z

KIP FATIMSKE MARIJE V MONOŠTRU

30. in 31. avgusta 1994

Program:

Torek, 30. avgust
11.00 Prihod in sprejem kipa - nato sveta maša
13.00 Osebnostno čiščenje in predstavitev prikazani
15.00 Križev pot
16.00 Molitvena ura v nemščini
17.00 Sveta maša v slovenščini
18.30 Pozdrav mladih
19.30 Slovesna sveta maša s procesijo s svečami
22.00 Večernice
22.30 Skupna sveta ura
24.00 Sveta maša
nato osebne in skupne molitvene ure do jutra

Sreda, 31. avgust

7.00 Molitev rožnega venca
9.00 Sveta maša - nato slovo

KA JE TAU?

Kak se zove

- na Gorenjon Siniki.....
- na Dolenjon Siniki.....
- v Ritkarovci.....
- na Verici.....
- v Števanovci.....
- v Andovci.....
- v Slovenskoj vesi.....
- v Sakalauvci.....

Kak so nicali.....

Rešitev iz številke 13/94

klopotec - za preganjanje ptičev v vinogradu
kereplö - a madarak elriasztására a szőlőben

Tak se zove: na Gorenjon Siniki: klofóutec, na Dolenjon Siniki, v Ritkarovci, na Verici, v Števanovci, v Andovci klapautac, v Sakalauvci klafautec.

Tak so nicali: s klofoutecom so ftiče naganjali v gorica.

Rešitev iz številke 15/94

potičnica - keramična posoda za peko potice, kolača ózgerinc - kerámia edény sütemény, kalács sütéshez

Tak se zove: na Gorenjon Siniki: góusanca (zibanca), na Dolenjon Siniki zibanca, v Ritkarovci, na Verici, v Števanovci, v Andovci, v Slovenskoj vesi ziba, v Sakalauvci duga ponaf (ziba).

Tak so nicali: v gousanci so pekli raje makove reteše.

POLETJE '94

Počasi je konec poletnih počitnic. Trije meseci so hitro mimo. O poletnih doživetjih smo povprašali porabske otroke in mlade.

Viktor Časar: "Letos sem kar dobro izkoristil poletne počitnice. Bil sem v plavalnem taboru v Murški Soboti, kjer smo se kar dobro naučili plavati. Potem sem bil na športnem srečanju v Domžalah, kjer smo dečki dosegli 4. mesto v nogometu. In nazadnje sem bil tudi v bralnem taboru v Kranjski Gori. Z družino nismo šli nikamor, recimo kopat se, saj so starši v službi in dopust izkoristijo rajši za druge stvari. Ko sem doma, se igrava s sestro, kolesarim, igram nogomet z drugimi dečki. Žal, se počitnice čez dobra dva tedna končajo."

Veronika Šulič: "Začele so se počitnice in s tem tudi trije meseci dela. Tudi

jaz sem bila v "Kekčevi deželi" oz. v bralnem taboru. Bila sem tudi v Domžalah z rokometašicami. Ponosna sem, da smo bile prve. Razen tega sem pa vedno doma, saj imamo doma kmetijo in tako tudi mnogo dela, celo pa zdaj. Mnogo pomagam mami pri vsakem delu. Vse bi bilo še kar v redu, če ne bi bilo te grozne vročine."

Marijeta Bajzek: "Nekaj časa nazaj smo bili v kopališču v Lentiju z vso družino. Drugače sem večinoma doma. Zelo rada kolesarim. Če je slabo vreme, kar je bilo v tem poletju zelo redko, berem knjige ali pa gledam televizijo. Zelo rada pečem pecivo. Tudi jaz, kot menda vsi ostali srednješolci, se pripravljam na šolo, to mi ne odgovarja najbolj, ampak vse, kar je dobro, enkrat mine. Na žalost."

Ester Šulič

SLOVENSKA PRAVLJICA

TINEK

Tinek je nosil raztrgane hlače in umazano srajco in se je rad potepal.

"Tinek, ostani vendar doma in vode mi prinesi!" mu je velela mati. Fant pa je zmignil z rameni, prinesel pol vrča vode in rekel materi: "Oj, mati, kako dolgočasno je na svetu! To opravilo ni zame! Rad bi doživel kaj zanimivega!"

Mati je vila roke in tarnala nad nepridipravom, a nič ni zaleglo. Šel je Tinek in prišel v log. V logu so bili tatovi, kurili so ogenj in pekli prašiča. Poleg raznja so imeli sod vina. Ko so tolovaji zagledali Tinka, so menili, da je njihove vrste. Povabili so ga, mu dali jesti in piti, pa tudi sami so se zalagali, da nikoli tega. Ko so izpraznili sod vina, niso iz objestnosti vedeli, kaj bi počeli. Porinili so Tinka v sod in ga zakotalili po bregu navzdol, da se je ustavil sredi gozda. Ponoči je prišel volk, ovohal sod in zavohal človeško meso.

"Hm, dobra južina, takle mali razbojnik," je menil volk in porinil gobec v veho. Tinek se je tresel kot šiba na vodi in rekel volku s kolikor mogoče milim glasom: "Gobca ne porineš skozi veho, boter volk, toda rep, rep pa lahko gre skozi!"

Volk je bil radoveden, če je to res, in je porinil rep skozi veho. Tinek je zgrabil za rep, volk je zatulil in zdiral, za seboj pa je vlekel Tinka v sodu. Dirjal je in dirjal skozi gozd in vlekel sod kakor konj kočijo in nič se ni primerilo. Prišel pa je na prostrano livado, kjer je rasel krepak hrast. Volk - neroda se je s sodom zaletel v hrast, sod je počil in Tinek je iz njega skočil.

Volka je sunek odnesel, Tinek pa je menil: Domov grem, saj zdaj vem, kaj je zanimivo!

"Tinek, kakšen pa si?!" je dejala mati, ko ga je ugledala vsega pobitega in umazanega. Tinek pa ni nič maral in je rekel: "Mati, vodo bom nosil!"

"Pamet je srečala mojega sina!" je srečno vzdihnila mati. Vzel je Tinek lonec in šel k studentcu. Nosil je vodo vsak dan trikrat, nosil je vodo toliko dni, da je razbil lonec in je - povesti konec.

SLOVENSKI ŠPORT

**BRITTA BILAČ SKOČILA DO
ZLATA**

Kot kaže, se zlata serija slovenskih športnikov v tem poletju nadaljuje. Medtem ko so julija najbolj blesteli mladinci, je tokrat vse presenetila 25-letna Britta Bilač. Na ev-

ropskem atletskem prvenstvu v Helsinkih je zmagala s preskočenimi 200 cm, kar je novi slovenski rekord, obenem pa tudi izenačen letošnji najboljši izid na svetu. Nekdanja

vzhodna Nemka z dekliskim priimkom Vörös (njena mama se je drugič poročila z Madžarom) se je konec leta 1991 preselila v Slovenijo. Poročila se je namreč s slovenskim skakalcem v daljavo Borutom Bilačem (sicer bronastim s prvenstva Evrope v Splitu leta 1990). Bilačeva zdaj živita v Ljubljani. Boruta že nekaj časa pestijo poškodbe, tako da letos praktično ni skakal, težave s poškodbo (ahilova tetiva) pa je imela tudi Britta, zato se na tekmovanjih letos ni veliko pojavljala. Poškodovana noga je v Helsinkih zdržala vse obremenitve, Britta Bilač pa je dokazala, da je zdaj zrela tudi za velika tekmovanja. V finale se je namreč uvrstila že na svetovnem prvenstvu v Stuttgartu lani in leto poprej na olimpijskih igrah v Barceloni, toda potem tam ni skakala tako kot bi lahko. Sama pravi, da je zdaj tudi psihično dozorela in to je s svojim skakanjem v Helsinkih tudi dokazala.

Prva zlata medalja, ki jo je v šestdesetletni zgodovini osvojila slovenska atletika, bo tudi vzpodbuda za naprej. Sicer pa je tudi druga BB pokazala, da je v evropskem vrhu. V teku na 100 metrov z ovirami je pristala na nevaležnem četrtem mestu.

Silva Eöry

**NIKA
ZA SMEJ**

ŽENA JE BETEŽNA

Naš Hugo pa Izidor sta si dobriva padaša. Po deli se s padašami srečajo na edno pivo ali špricer. Etognauk so tu not šli v Varaša v Tromejnik nika spit. Naš Hugo brž gutne eden špricer, pa že ške leteti tadala, gda ga Izidor pita: "Hugo, Hugo! Kam pa letiš?"

Naš Hugo pa zdaj etak pravi: "Domau letim. Že sam zamúdo tü. Morem küjati."

Naš Izidor ga pa pita: "Tvoja žena je betežna?"

Naš Hugo pa: "Nej je betežna, lačna je."

VEČERJA

Naša Kristina je v Varaša tajnica (titkárno) ednoma velkoma direktora. Direktor go je eden večer v Sombotel pelo na večerjo. Naša Kristina je tam naročila najdragšo večerjo pa na konci eške francuski šampanjec tü. Naš direktor je že spoj v navaula pa etak pravi našoj Kristini: "Gospa Kristina, vas so vaš oča tistoga reda kaulag staula naganjali večer, če ste po večerji nej pili francuski šampanjec?"

Naša Kristina pa zdaj etak

pravi: "Nej. Samo ka so moj oča nej tau steli od mene, ka vi škete."

ČE BI ZNAU GDE

Naš Lujzek sreča svojga najbolja dragoga padaša pa vidi, ka je strašno žalosten. Pita ga: "Francek, ka ti je, zakoj si pa tak žalosten?"

Naš Francek pa samo telko pravi: "Moja padaškinja..."

"Sveti Baug! Ka se je pa zgodilo? Leko je mrla?"

Naš Francek pa zdaj etak pravi: "A, nej, če bi mrla, te bi bar znau, gde zdaj leži..."

I. Barber

Britto Bilač so ob prihodu domov pričakali številni ljubitelji atletike, njen mož Borut pa je pokazal, da skupaj z zlato medaljo zanj nista pretežki.

PORABJE

**ČASOPIS ZVEZE
SLOVENCEV NA
MADŽARSKEM**

Izhaja vsak drugi četrtek

Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sukič
Naslov uredništva: H-9970
Monošter, Deak Ferenc ut 17.,
p. p. 77, tel.: 94/380-767

Tisk:
SOLIDARNOST
Arhitekta Novaka 4,
69000 Murska Sobotna
Slovenija

Po mnenju Ministrstva za kulturo št. 415-715/93 mb z dne 3.11.1993 se časopis PORABJE uvršča med proizvode, od katerih se plačuje davek od prometa proizvodov po 13. točki tarife 3 zakona o prometnem davku (Ur. list RS, št. 4/92).